

מקור המאמר בזוהר פרשת ויקהן דף רה ע"א
השנירה מצויה בשבת

תא חזי, הֲכִי הוּא וְדָאי, לִילִיא רַבְיעָא דְשֶׁבֶתָא,
בְּעֵינֵנוּ לְאִסְתְּמָרָא מִצְיָהוּ, מַאי טָעֵמָא. בְּגִין
דְכִתְבִּיב, (בראשית א) יְהִי מְאֹרֶת, מְאֹרֶת בְּתִיב חָסֶר, וְהָא
אָוקְמוֹהָ, דְבָגִין דְהִיא חָסֶרֶת, כִּמֵּה חָבִילִי טְהִירִין
אֲתָכְלִילָן בְּהָאִי מְאֹרֶת. לְוּטִין וּמְאֹרֶת אַיִן
בְּגַרְיעִוָּתָא דְסִיחָרָא, וּכְלָהּוּ שְׁלִיטִין בְּהָוָא לִילִיא.

בְּלִילִיא דְשֶׁבֶתָא, כַּיּוֹן דְכָלָהוּ מְתַבְּדוֹן לְאַעֲלָא
בְּנוֹקְבָּא דְעַפְרָא, דְלָא יְכַלֵּין לְשַׁלְּטָה,
בְּעֵי בֵּר נָשׁ יְחִידָא, לְאִסְתְּמָרָא. וְתוּ, אָפָעַל גַּב
דְלָא יְכַלֵּין לְשַׁלְּטָה, אֲתָחִיזִין לְזִמְנִין, וּבֵר נָשׁ
יְחִידָא בְּעֵי לְאִסְתְּמָרָא.

מַלְהָ דָא הֲכִי תְגִינֵנוּ, וְאֵי הֲכִי גַרְיעִוָתָא דְגַטְוָרָא
אִידָהו. אָבֵל בְּשֶׁבֶתָא נְטוּרוֹ אֲשֶׁתֶבָה לְעַמָּא
קְדִישָא, וּקְדִישָא בְּרִיךְ הֵיא כְּדֻעַל שֶׁבֶתָא,
מַעֲטָר לְכָל חָדָר וְחָדָר מִיּוֹרָאָל, וּבְעֵי דְגִנְטְרוֹן לֵיהֶה
לְהָאִי עַטְרָא קְדִישָא, דְאַתְעַטְרוֹ בֵיהֶה, וְאָפָעַל גַּב
דְאַיְנוּן לְאֵא אֲשֶׁתֶבָהוּ בְּיִשּׂוּבָא, לְזִמְנִין לְבֵר נָשׁ
גַב שְׁהָם אֵינָם גִּמְצָאִים בְּיִשּׂוּב, לְפָעָמִים הֵם נְרָאִים לְאָדָם יְחִידִי וּמִוּרָע מִזְלוֹ. וְצִרְיךָ לְאָדָם

בָּא וַיָּרַא, כִּי זֶה וְדָאי, לִילִיא רַבְיעָא שֶׁבֶת צְרִיכִים
לְהַשְׁמָר מֵהֶם. מַה הַטְּעֵמָה?
מִשּׁוּם שְׁבָתוֹב (בראשית א) יְהִי מְאֹרֶת. מְאֹרֶת כְּתוּב חָסֶר,
וְהָרִי פִּרְשָׁוֹת, שְׁבָגָל שְׁהִיא חָסֶרֶת, כִּמֵּה קְבוֹצָות שֶׁל
רוּחוֹת נְכָלָלוּ בְּמְאֹרֶת הַזֹּה. קְלָלוֹת וּמְאֹרֶת הַזֹּה בְּפֶגִימָת
הַלְּבָנָה, וְכָלָם שׁוֹלְטִים
בָּאוֹתוֹ הַלִּילָה.

בְּלִילְהַשְׁבָת, כַּיּוֹן שְׁכָלָם
מִתְפִּזְרִים לְהַכְּנָס לְנִקְבָּה שֶׁל
הַעֲפָר, שְׁלָא יְכוֹלִים לְשַׁלְּטָה.
צִרְיךָ אָדָם יְחִידִי לְהַשְׁמָר.
וְעוֹד, אָפָעַל גַּב שְׁלָא
יְכוֹלִים לְשַׁלְּטָה, נְרָאִים
לְפָעָמִים, וְבָנָא אָדָם יְחִידִי
צִרְיךָ לְהַשְׁמָר.

דָבָר זֶה כִּי שְׁנִינוּ, וְאֵם כֵּה,
זֶה חָסְרוֹן שֶׁל הַשְׁמִירָה. אָבֵל
בְּשֶׁבֶת הַשְׁמִירָה מִצְוִיה לְעַם
הַקְדּוֹשָׁ, וּכְשַׁגְכַּנְסָת שֶׁבֶת,
הַקְדּוֹשָׁ בְּרוֹךְ הוּא מַעֲטָר כָּל
אָחָד וְאָחָד מִיּוֹרָאָל, וּרֹצֶחֶת שִׁיְשָׁמְרוּ אֶת הַעֲטָרָה הַקְדּוֹשָׁה הַזֹּוּ שְׁהַתְעַטְרוּ בָהּ. וְאָפָעַל
גַב שְׁהָם אֵינָם גִּמְצָאִים בְּיִשּׂוּב, לְפָעָמִים הֵם נְרָאִים לְאָדָם יְחִידִי וּמִוּרָע מִזְלוֹ. וְצִרְיךָ לְאָדָם

להתעטר בעטרה קדושה ולשמור אותה.

סוף סוף, שמייה נמצאת באותו לילה לעם הקדוש, הוזיל וספת שלום פרוסה על העם, שחרי שנינו, בכל מקום שגמצאת ספת שלום, הצד الآخر לא נמצא שם, וכן שמייה היא ישמייה מצויה.

יבחידאי את חזון, ואתרע מזליה. ואctrיך ליה לבר נש, לאתעטרה בעטרה קדישא, ולנטרה ליה.

סוף סוף, נטירו אשתבה בההואليل ליעמָא קדישא, הוזיל וספת שלום פריסא על עמָא, דהא תנין, בכל אחר רסתת שלום אשתבה, סטרא אחרא לא אשתבה תמן. ועל דא גטורא איהו וגטורא שכיח.

ספר אור זהר (עמוד 374)

ד) רבינו עובדיה מברטנורא במרן

הראשון שפטב מהעליה למירון ביום ל"ג בעמר הווא רבינו עובדיה מברטנורא.

(במקתבו לאחיו בשנית רמ"ט, נדפס בספר דברי ציון)

ה) רבינו נתן מרסלב זכותו יגנו עלינו אמן במרן ובאו למרן סמוך לחצות היום, ונכנסו להמדרשה הנורא של רבינו שמעון בן יוחאי ובנו רבוי אלעזר, ואמרנו שם תחלים ותחנות ובקשות על קבריהם הנוראים. ונסע מאربع פנות העולם ל"ג בעמר למרן, הווא חתנה יפה – באים אנשים מקצה הארץ ומפורים ההן רב

אטמול לפנות ערב, תחלה לך, באתי מההילולא קדישא, בני שיחי, מה אוכל לשער לכם גדל יקרת הרבר הזה, אברך בכל לבו להשם ותברך, אשר עד כה עורני, כי אין א פיינע חתנה מען מעד פארין והיה חתנה יפה, יכולם לנטע מאربع פנות העולם לראות הענן הזה, ונDEL תקף האמונה קדושה שיש לכל אחינו בני ישראל שיחוי בה, באים אנשים מקצה הארץ, וגם מטשורקעסיע היי בפה אנשים מכבדים, ומפורים הון רב, ואינם בוכים כלל רק שמחים כל הלילה, ותכל בבר נסעים לדרבם.

ו) מעשי רבינו שמעון, זה עני נפלא

... והילדים מתגלאים פה שקורין "חאלקוין", והענין זה הווא דבר נפלא, כי יש להם שירים זהה, ומרקדים עם הילדים בתנועות נפלאים, ממש בלהה נפשי בנים הרבר הזה, והילדים דפה מה מהכמים נפלאים לא נראה בזאת, הכל עם אוין או [זה] עני נפלא מעשי רבוי שמעון.

(עלים לתרופה, רבוי יצחק בן מורה נטביה סמוך ונראה למירון שבית יופי זכר צדק לברכה)

ח) אצל האין של הרשב"י מרגנישים ממש טעם גן עדן

אצל האין של התנא האלקי רבוי שמעון בר יוחאי, זכותו יגנו עלינו אמן, ממש אין דינתו החיים שמרגנישים שם וחתעוורות שישי שם, ממש טעם גן עדן.

ט) מי שלא ראה התעוורות שישי בל"ג בעמר במרן, לא ראה התעוורות מימי איין ערך להתעוורות שבערב ל"ג בעמר וכל"ג בעמר במרן, ממש מי שלא ראה זאת לא ראה התעוורות מימי.